

Pébániai Hírlével

Templomkertünk

Szerdán befejeződött a növénytelepítés a templom északi fala előtt. A műemléki engedélyek birtokában földkeverék terítése után ültettünk több mint 130 évelőt, néhány cserjét és örökzöldet. A talaj takarására osztályozott kavicsot terítettünk, amely a fal tövében teljes mélységben segíti a vízelvezetést és szellőzést. A munkákban a Herman Ottó Technikum frissen végzett parképítő technikusi segítették.

Hálásan köszönjük Pintér Gábor tanár úrnak, diákjainak, kertész vállalkozóknak minden segítségüket és munkájukat!

Célunk, hogy templomi környezetünk kívül és belül egyre méltóbb legyen a Fölséges Úristen imáadására, minden eleme ezt a dicsőítést fejezze ki.

(Pintér Gábor okl. táj- és kertépítész mérnök)

A Szentévben a római ifjúsági zarándoklaton voltunk

A REMÉNY ZARÁNDOKAI

A 2025-ÖS SZENTÉV HIMNUSZA

Szöveg: Pierangelo Sequeri
Zene: Francesco Meneghello
Magyar szöveg: Fabry Kornél & Varga László

Refrén

Ben-ned bí-zom, Jé-zus, szép Re-mé-nyem. Tē-ged áld-jon, di-csér-jen az é- nek! Örök fē-nyem, I-gaz-ság és É-let, az_ ú-ton min-dig Te-ve- zess!_

Versszakok

1. Min-den em-ber, min-den nép és nem-zet I-géd ál-tal meg-ta-lál-ja
2. A-hogy Is-ten sze-re-tet-tel néz ránk, Új nap vir-rad re-mény-su-ga-
3. Te-kints fel és in-dulj el az ú-ton! Is-ten meg-tart, lép-te-i-det

fē-nyed. If-jak, lá-nyok, a-kik té-ve-lyeg-nek, Ál-dott
rá-val. Föld és ég is meg-ú-júl ma ben-ne, így ad
öv-ja. Nézd, ki ér-tünk em-ber-ré lett egy-kor! Ve-le

Jé-zus bé-két lel-nek ben-ned. Refr.: Ben-ned...
né-künk új-é-le-tet Lel-ke.
jár-va ö-rök é-let vár_ránk.

A remény zarándokaiként egy kisbusznyián indultunk Rómába azzal a nagyobb vággyal, hogy a Szentlélek nyisson utat bennünk egy teljesebb lelki gazdagodásra.

Zarándoklatunk első napján Padovában éjszakáztunk, és itt kértük Szent Antalt, hogy lelki emberek módjára járjunk-keljünk ebben a hat napban, amit Itália földjén töltünk.

Rómában már a fiatal zarándokok óriási tömege fogadott minket. A Szentév legfontosabb és legnagyobb ünnepére érkezünk: milliónyi fiatal lepte el az utcákat, templomokat, tereket. Egymásra figyelve és hömpölygő áradatban mindenütt békésen és lendülettel közlekedtek az emberek – tele derúvel, jó kedvvel, énekszóval. Öröm volt közöttük járni!

Otlétünk során hosszas sorban állások után áhítattal és imádsággal léptük át mind a négy szentkaput.

Egy kisebb túra keretei között elhagytuk Rómát és Castel Gandolfot is megjártuk, a pápai nyári rezidenciáját.

A Falakon kívüli Szent Pál bazilikában együtt ünnepeltük az eucharisziát több mint 1500 fiatal magyar zarándoktestvérünkkel. A szentmise legszebb része sokunk számára az áldozás utáni jelképes kör volt, mikor átléphetünk a szentkapun, miközben énekeltük a szentév himnuszát.

Szinte minden reggel korán keltünk, hogy minden pillanatot megragadhasunk egy-egy nap csodálatos lehetőségeiből. Így szerdán is már hajnalban elindultunk, hogy találkozhassunk XIV. Leóval az általános pápai audiencia keretei között. A Szent Péter téren az első sorokban sikerült helyet kapnunk. Nagy belső várakozással készültünk egy igen személyes kapcsolat kialakítására: egy magunkkal hozott pileólust (a pápa fején levő kis fehér sapka) akartuk átadni a pápamobilt kísérő öröknek, hogy a pápa fejére tegye, majd visszaadja nekünk. A kordonok melletti harmadik találkozás aztán eredményes lett. A mellettünk álló mexikóiakkal együtt skandáltuk ordítva „zucchetto, zucchetto”: mire a testőrök elvették a kis sapkát, a Szentatya jó kedvvel a fejére tette, majd visszaadta nekünk.

Az téren összegyűlt kb. félmillió ember együtt zengte: „Leó – a fiatalok pápája!” És később beszélgetésekben újra előkerült: végre van újra fiatal(os) pápája az Egyháznak! A hazatérésünk előtti napon ellátogattunk a Szent Callixtus katakombákba, ahol a szentmise áldozatát ugyanazon a

helyen ünnepelhettük, mint az őskeresztény hitvalló testvéreink tették, az ősi földalatti temetőben.

Hálát adunk a Jóistennek minden ajándékáért. Nem győztük csodálni mind egyénileg, mind közösséileg, hogyan emelt fel újra és újra az Örökkévaló a teljes elveszésnek átélte kudarcainkból, a technikai felszereltségünk lehetetlenségeiből, a nagyszabású terveink kikoszorúzásából. Hogyan ajándékozott többet és nagyszerűbbet a pápával való ünneplésből, az egyszerű találkozásokból a metrón, a közös éneklésekből az utcákon, a tiszta és ártatlan tekintetek csillogásából és örömeiből! *(Pintér Rafael, plébániánk esztergomi 12. évf.-os tanulója)*

Hirdetések

Augusztus 3-án a 16.00-kor kezdődő szentmise keretében **Kercza Asztrik atya elköszön** plébániánk közösségétől. A mi életünkben ez a változás sűrűn ismétlődik – a Provincia szükségletei szerint. Asztrik atya korábban is szolgált már itt 1998 és 2001, majd 2004 és 2006 között, és most 2020-tól.

A jövő vasárnapi Hírlevélben azoknak is ír majd, akik most a nyaralás miatt nem tudnak vele találkozni.

A plébániai közösség nevében hálással köszönöm a jó Isten minden ajándékát Őbenne. Áldja meg az Örökkévaló minden útján, erősítse meg a hitben, a ferences szerzetesi eszmény mindennapi lelkes vállalásában és a papság szent misztériumában. Jó egészségért és sok lelki örömeért imádkozunk!

A jövő hét végén már Ámosz atyával találkozhatunk a szombat délután 5 órás és a vasárnap délelőtt ½ 9-es és a délután 4 órás szentmisék szolgálatában. Szülei, öccse a Ferences Világi Rend elkötelezett tagjai. Mélyen hívő családban nevelkedett. Az esztergomi ferences gimnáziumban tanult. Fizika, matematika, számítástechnika tanár. Különös szívügye az evangelizálás – meghívni a nem-hívőket Isten Országába és a hívőket mélyebb, elkötelezettebb életre. Nagy várakozással tekintünk szolgálatára.

Még van lehetőség az **augusztus 15.-i Boldogasszonyi** zarándoklatra jelentkezni a plébániai irodában.